

Nr 252.

Av herr **Norling m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts förslag till lag om kommunalstyrelse på landet m. m.*

I det av Kungl. Maj:t framlagda förslaget till lag om kommunalstyrelse på landet hava i ett särskilt kapitel sammanförts de bestämmelser, som speciellt avse köpingar och municipalsamhällen. Bl. a. stadgas (kap. 8 § 1, andra stycket) att "ifråga om köping, som utgör särskild kommun, gäller, med iakttagande av för köpingen meddelade föreskrifter, vad i denna lag är stadgat", samt att "annan köping utgör municipalsamhälle, efter ty i § 2 sägs". Vidare föreskrives (kap. 8 § 3) att "för municipalsamhälle skall i avseende å dess särskilda ordnings- och hushållningsangelägenheter vad i denna lag är stadgat äga motsvarande tillämpning, med iakttagande därav, att i stället för kommunalstämma, kommunalfullmäktige och kommunalnämnd träda inom municipalsamhälle, municipalstämma, municipalfullmäktige och municipalnämnd".

Dessa bestämmelser innebära bl. a. att i sådana köpingar, som utgöra egna kommuner, skola de kommunala institutionerna benämnas kommunalstämma, kommunalfullmäktige och kommunalnämnd, medan däremot i sådana köpingar, som enligt kap. 8 § 1, andra stycket, "utgöra municipalsamhällen", motsvarande benämningar skola vara municipalfullmäktige, municipalstämma och municipalnämnd.

Särskilt inom köpingar, som tillhöra denna sistnämnda kategori, torde de sålunda föreslagna benämningarna å dessa samhällens kommunala organ näppe-ligen ha utsikt att bli populära. Om ock ifrågavarande köpingar praktiskt taget äro municipalsamhällen, grundar sig ju dock deras kommunala särställning på gamla privilegier och föreskrifter, vilka bl. a. giva dem rätt till benämningen köping. Såsom i motiveringen till lagförslaget framhålles är även begränsningen av deras kommunala uppgifter åtminstone formellt en annan än den som gäller för de egentliga municipalsamhällena. Äläggandet att inom samhällen av här ifrågavarande typ använda beteckningarna municipalstämma, municipalfullmäktige och municipalnämnd torde helt visst av befolkningen i dessa köpingar komma att uppfattas som ett försök att beröva samhällena ifråga någon del av deras på tradition, privilegier och särskilda föreskrifter grundade särart.

Vad åter beträffar de köpingar, som utgöra egna kommuner och sålunda kunna betecknas som köpingar i egentlig bemärkelse, torde man ha att räkna med att befolkningen helst önskar fortsättningsvis använda de åtminstone på

många håll traditionsenliga benämningarne köpingsstämma, köpingsfullmäktige och köpingsnämnd.

Någon rimlig anledning att icke tillmötesgå en dylik opinion torde näppeligen kunna framletas. Den allt för långt drivna uniformeringen med avseende å de kommunala organens benämning tillgodoser intet praktiskt behov av sådan vikt, att man för dess skull bör göra våld å gammal tradition.

Med anledning av vad sålunda framhållits tillåta vi oss föreslå,

att riksdagen måtte besluta att i lag om kommunalstyrelse på landet skola intagas bestämmelser, enligt vilka de olika kommunala institutionerna i samtliga köpingar — vare sig dessa utgöra egna kommuner eller tillhöra den kategori, som i lagförslaget likställes med municipalsamhällen — må benämnas köpingsstämma, köpingsfullmäktige och köpingsnämnd.

Stockholm den 7 mars 1930.

N. S. Norling.

Carl Eriksson.

Carl Thorén.
